

УДК 35.08 (477)

DOI: 10.35340/2308-104X.2019.84-3-09

**ПРАВОВЕ
РЕГУЛЮВАННЯ
ПРОХОДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ
СЛУЖБИ ТА ПРОФЕСІЙНОГО
РОЗВИТКУ ПУБЛІЧНИХ
СЛУЖБОВЦІВ**

**LEGAL REGULATION OF
PUBLIC SERVICE
PROFESSIONAL AND
PROFESSIONAL
DEVELOPMENT OF PUBLIC
OFFICIALS**

КАЧАН Я. В.,
кандидат наук з державного
управління, Інститут підготовки
кадрів державної служби
зайнятості України

KACHAN Y.,
Candidate of Sciences in Public
Administration, Institute for
Training of Public Employment
Service of Ukraine

У статті з'ясовано роль правового регулювання публічної служби в умовах адміністративної реформи. Розкрито сутність нового Закону України "Про державну службу". Виявлено етапи проходження державної служби в окремих органах державної влади та запропоновано власне бачення даного питання. Охарактеризовано специфіку статусу державного політичного службовця та з'ясовано, що дана посада не належить до посад державної служби. Виділено проблеми правового регулювання державної служби у правовій системі України та запропоновано певні кроки з їх урегулювання.

Ключові слова: публічне управління, державне управління, публічна служба, професійний розвиток службовців, правове регулювання, правове забезпечення, нормативно-правова база.

В статье выяснена роль правового регулирования публичной службы в условиях административной реформы. Раскрыта сущность нового Закона Украины "О государственной службе". Выявлены этапы прохождения государственной службы в отдельных органах государственной власти и предложено собственное видение данного вопроса. Охарактеризованы специфику статуса государственного политического служащего и выяснено, что данная должность не относится к должностям государственной службы. Выделены проблемы правового регулирования государственной службы в правовой системе Украины и предложены определенные шаги по их урегулированию.

Ключевые слова: публичное управление, государственное управление, публичная служба, профессиональное развитие сотрудников, правовое регулирование, правовое обеспечение, нормативно-правовая база.

The article clarifies the role of legal regulation of public service in the conditions of administrative reform. The essence of the new Law of Ukraine "On Civil Service" is revealed. Stages of civil service passing through separate bodies of state power were revealed and their own vision of the given question was proposed. The specificity of the status of a state political official was characterized and it was determined that this post does not belong to civil service positions. The problems of legal regulation of civil service in the legal system of Ukraine are identified and certain steps are taken to resolve them.

Key words: public administration, public administration, public service, professional development of employees, legal regulation, legal support, normative-legal base.

Постановка проблеми. Державна служба – це правова категорія, що врегульовує у нормативно-правовій площині державно-службові відносини, під час процесу втілення яких досягають та/або забезпечують практичну реалізацію задач і функцій країни, зарахованих до компетенцій тих чи інших владних органів, у тому числі тих, що займаються регламентацією роботи на державній службі, початком та припиненням відносин державно-службового характеру та ін. Чинна законодавчо-правова база, на яку покладена регламентація проходження публічної служби, як, наприклад, чинний Закон України «Про державну службу», не задовольняє сучасний рівень розвитку нашого соціуму, європейські принципи функціональної діяльності і роботи на публічній службі і вимагає значних оновлень.

Аналіз останніх наукових досліджень та публікацій. Дослідженню даної проблеми свою увагу присвятили такі науковці як: Д. Барах, який присвятив свої наукові дослідження адміністративному праву Росії; Б. Габричидзе, який досліджував службове право; Я. Мірошниченко, який у своїй праці висвітлив етапи проходження державної служби в митних органах О. Петренко, який у своєму дисертаційному дослідженні проаналізував процес формування інтегрованого інституту публічної служби в Україні; А. Петришин, який дослідив історико-теоретичні передумови, порівняльно-правовий та логіко-понятійний аналіз державної служби в Україні та ін. Однак розвиток та вдосконалення нормативно-правового забезпечення публічної служби України не втрачає своєї актуальності у контексті європейської інтеграції нашої держави.

Мета статті – дослідити правове регулювання проходження публічної служби та професійного розвитку публічних службовців.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розбудовуючи суверенну, незалежну, демократичну, соціальну, правову Українську державу, неодмінно треба захищати права, свободи та інтереси людей від порушень, які вчиняють органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові і службові особи, інші суб'єкти, коли здійснюють управлінські функції.

Для вдосконалення проходження державної служби в Україні в умовах адміністративної реформи важливе значення має її правове регулювання. Зазначимо також, що правове регулювання проходження державної служби постійно оновлюється. З метою розвитку інституту державної служби в цілому, у тому числі такої її важливої складової частини, як проходження державної служби, за роки незалежності України створено розгалужену нормативно-правову базу, яка включає понад тисячу нормативно-правових актів [13].

У табл. 1 наведено перелік нормативно-правового забезпечення проходження публічної служби та професійного розвитку публічних службовців в Україні.

Таблиця 1

Перелік нормативно-правового забезпечення проходження публічної служби та професійного розвитку публічних службовців в Україні

№ п/п	Дата та номер прийняття	Назва нормативно-правового акта
1		Конституція України
2		Кодекс адміністративного судочинства України
3	10.12.2015, № 889-VIII	Закон України «Про державну службу»

Продовження табл. 1

4	14.10.2014, № 1697-VII	Закон України «Про прокуратуру»
5	14.10.2014, № 1700-VII	Закон України «Про запобігання корупції»
6	11.06.2009, № 1507-VI	Закон України «Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень»
7	07.04.2011, № 3207-VI	Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення»
8	07.06.2018, № 2449-VIII	Закон України «Про дипломатичну службу»
9	25.03.1992, № 2232-XII	Закон України «Про військовий обов'язок і військову службу»
10	05.03.1999, № 474-XIV	Закон України «Про вибори Президента України»
11	27.02.2014, № 794-VII	Закон України «Про Кабінет Міністрів України»
12	17.11.1992, № 2790-XII	Закон України «Про статус народного депутата України»
13	04.04.1995, № 116/95-ВР	Закон України «Про комітети Верховної Ради України»
14	17.11.2011, № 4061-VI	Закон України «Про вибори народних депутатів України»
15	13.07.2017, № 2136-VIII	Закон України «Про Конституційний Суд України»
16	21.05.1997, № 280/97-ВР	Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні»
17	21.05.2014, № 236	Постанова КМУ «Про державну фіскальну службу України»
18	06.12.1991, № 1934-XII	Закон України «Про Збройні Сили України»
19	22.12.2006, № 533-V	Закон України «Про статус депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим»
20	03.03.2016, № 48	Порядок стажування державних службовців, затвердженого наказом Нацдержслужби

Українською Конституцією [4] наша країна визначається правовою державою, в якій здійснення єдиної державної влади реалізується відповідно до принципу її поділу на такі гілки як законодавча, виконавча та судова. Роль важливого чинника, який є представником єдиної державної влади безвідносно до її типу, належить публічній службі як соціально-правовій інституції, покликаний реалізувати забезпечення, з одного боку, практичної реалізації поставлених перед державними і муніципальними владними органами задач, а з іншого – захищати права, свободи та інтереси окремих людей, права та інтереси юридичних одиниць в їх взаємних відносинах із державним апаратом. Від того, наскільки професійною і компетентною, авторитетною і стабільною, забезпеченою і захищеною вона буде, залежить те, як функціонуватиме держава і громадянське суспільство.

У той же час у чинному українському законодавстві відсутнє визначення понять «публічна служба» і «публічний службовець». У перші роки незалежності України дослідники переважно визначали публічну службу як державну службу, тобто професійну діяльність осіб, які обіймають посади в державних органах та їх апараті, спрямовану на практичне виконання завдань і функцій держави, і

одержують зарплату за рахунок державних коштів. Останнім часом із посиленням ролі публічного управління актуалізується пошук змістовного наповнення терміну «публічна служба» [6, с. 9].

У законодавстві, яке окреслює коло правових засад державної служби, особливу роль відіграє Кодекс адміністративного судочинства України [3], в якому перший раз в межах законодавчої бази у п. 15 ст. 3 було розтлумачено поняття «публічної служби». Проте в цьому понятті не містяться сутнісні характеристики та особливості публічної роботи, у ньому тільки перелічено види такої діяльності, що порушує правила юридичної техніки. В таких умовах особливо важливо з'ясувати поняття, сутність, особливості і види державної служби і держслужбовців.

Новий Закон України «Про державну службу» було прийнято на засіданні Верховної Ради України 10 грудня 2015 р. Цей закон передбачає модернізацію державної служби, суттєву зміну її системи, розробку нових механізмів і нового порядку проходження державної служби та вимагає їх нормативно-правового регулювання [13]. Ключові положення цього закону передбачають: виведення за межі сфери його дії політичних посад та посад патронатної служби, а також посад працівників, які виконують функції з обслуговування та допоміжні функції; політичну неупередженість державних службовців; визначають повноваження керівника державної служби в державних органах, яким здійснюватиметься управління державною службою в цих органах; системну класифікацію посад державної служби залежно від характеру та обсягу повноважень державних службовців, їх кваліфікації та професійної компетентності; єдині умови вступу на державну службу шляхом проведення відкритого конкурсу; створення комісії з питань вищого корпусу державної служби; уведення щорічного оцінювання результатів службової діяльності державного службовця; уведення системи дисциплінарної відповідальності державних службовців з вичерпним переліком підстав щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності та порядком накладення стягнень за дисциплінарні проступки; встановлення вичерпного переліку підстав для припинення державної служби тощо [13].

Серед інших нормативно-правових актів, центральну роль у законодавчому регулюванні питань публічної служби відіграють закони України: «Про запобігання корупції» [16], «Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень» [10], «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення» [12], «Про дипломатичну службу» [15], «Про військовий обов'язок і військову службу» [11], «Про вибори Президента України» [9], «Про Кабінет Міністрів України» [19], «Про статус народного депутата України» [24], «Про комітети Верховної Ради України» [20], «Про вибори народних депутатів України» [8], «Про Конституційний Суд України» [21], «Про місцеве самоврядування в Україні» [22], «Про прокуратуру» [23], «Про Збройні Сили України» [18], Постанова Кабінету Міністрів України «Про державну фіскальну службу України» [14] та ін.

Д. Н. Бахрах зазначає, що проходження державної (публічної) служби – це динаміка службового статусу особи, яка займає державну посаду, тобто її кар'єра [1, с. 241]. Я. В. Мірошніченко, розглядаючи етапи проходження державної служби в окремих органах державної влади, визначив такі [5, с. 234-236]:

1. Вступ на державну службу, що включає в себе збір необхідної інформації, випробувальний термін, укладення контракту (договору), складання присяги;
2. Присвоєння спеціального звання та переміщення по службі;
3. Просування по службі (кар'єрне зростання), атестація, професійна підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації;
4. Застосування по відношенню до державного службовця заходів заохочення та стягнення;
5. Припинення служби в державних органах.

Нами ж, своєю чергою, після аналізу закону України «Про державну службу», пропонується виокремлення таких етапів роботи на державній службі: вступ до державної служби; обіймання посади на державній службі; присяга держслужбовця; кар'єрне зростання державного службовця; надання оцінки результатам виконання службових обов'язків; покращення ступеня фахової компетентності держслужбовців; завершення роботи на державній службі.

На думку Б. М. Габрічідзета та А. Г. Чернявського, «проходження державної служби – це процес практичного служіння державі та суспільству особи, призначеної на державну посаду державної служби, виконання відповідного виду управлінської або іншої державно-службової діяльності». Тобто автори цього визначення насамперед підкреслюють публічність державної служби як людської діяльності, яка виявляється в процесі такої служби [2]. Щоб з'ясувати сутність «проходження публічної служби», потрібне його розмежування від поняття «службової кар'єри». Закон України «Про державну службу» міститься відповідна частина, яка має назву «Службова кар'єра». Проте у Законі немає ніякого визначення цьому поняттю, хоча воно є у названому розділі: проходження служби – ст. 38; перелік рангів держслужбовців – ст. 39; просування кар'єрною драбиною – ст. 40; переведення держслужбовців – ст. 41; покращення ступеня фахової компетентності держслужбовців – ст. 48. Отож, суть службової кар'єри – у просуванні державною службою, яке є стадією роботи на державній службі.

Специфічність статусу, який має державний політичний службовець полягає в таких факторах:

особливий порядок обрання (чи призначення) на політичну посаду, який регламентує, в першу чергу, Конституція України;

специфічний порядок звільнення з політичної посади визначених людей і анулювання їхніх повноважень;

особлива відповідальність – політична, яка є відкритою у публічній площині (звільнення з посади, оголошення про недовіру, подання у відставку, відсутність повторного обрання на посаду у якості опосередкованого «притягнення до відповідальності», імпічмент).

Державні політичні посади не належать до посад державної служби, а службовці, які обіймають політичні посади, є політичними діячами держави, або, як їх називає О. В. Петришин, політичними державними службовцями, або державними діячами [7].

Стосовно органів прокуратури та служби в них, то в Законі України «Про прокуратуру» відсутня пряма вказівка про те, що прокурори належать до державних службовців. Однак, проаналізувавши правові основи роботи, завдання,

функції та повноваження прокуратури, визначені ст. 121 Конституції України, статтями 3–6 Закону України «Про прокуратуру», можемо вважати, що державна спеціалізована служба зокрема і публічна в цілому включає службу в прокуратурі.

Покращення ступеня фахової компетентності держслужбовців. Згідно з частиною першою, другою та восьмою статті 48 Закону України «Про державну службу» та пунктом 2 Порядку стажування державних службовців, що був затверджений у наказі Нацдержслужби від 3 березня 2016 року № 48 [17], для державних службовців створюють умови, що сприяли б підвищенню фахової компетентності завдяки професійному регулярному навчанню. Його проводять за рахунок фінансування з держбюджету та з інших ресурсів, дозволених законодавчою базою, використовуючи підготовку, перепідготовку, спеціалізацію та підвищення кваліфікаційного рівня, в тому числі, у сфері «Публічного управління та адміністрування» відповідно до порядку, встановленого законом в межах навчальних закладів, установ, організацій, яка б не була форма власності, які мають право проводити освітній процес, зокрема і за межами країни.

Зважаючи на особливості публічної служби, її завдання і функції, публічно-службові відносини, публічно-правовий характер роботи публічних службовців, на нашу думку, правовий статус публічних службовців варто аналізувати у межах широкого і у межах вузького значення. Відповідно до останнього, правовий статус публічних службовців – це система зобов'язань, прав, правообмежень, етично-правових вимог, соцзахисту і відповідальності, що визначають нормативно-правові акти та які гарантує держава. Відповідно до вузького розуміння, правим статусом держслужбовців є система обов'язків, правової відповідальності, що визначають нормативно-правові акти та які гарантує держава.

Цілий ряд проблем, пов'язаних із проходженням держслужби стосується регламентування такої сфери, як трудове право, не лише виправляючи недоліки, що має публічно-правове регулювання, а повністю регулюючи величезну площину відносин, які пов'язані з державною службою (в тому числі з виникненням та припиненням державно-службових відносин, заохоченням забезпечити держслужбовцям дисциплінарну відповідальність, пенсійним забезпеченням держслужбовців та ін).

До 2017 року в основу схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. Стратегії реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування було закладено комплексні системні зміни законодавства та послідовні кроки імплементації законодавства в процесі державного регулювання інституту державної служби в цілому і її центрального елементу – проходження державної служби, що характеризує правове регулювання перебування державного службовця на певній посаді в органі державної влади. Стратегія спрямована на підвищення якості державної служби, оптимізацію функцій інститутів державної влади, ефективний розподіл повноважень і сфер відповідальності [26].

Основні цілі реалізації державної кадрової політики у сфері проходження державної служби визначені в Стратегії державної кадрової політики на 2012 – 2020 рр., яка передбачає подолання негативних тенденцій розвитку людських ресурсів та стимулювання позитивних процесів кадрового розвитку; створення правового, організаційного, ресурсного забезпечення для всебічної реалізації трудового, творчого та інтелектуального потенціалу особистості; консолідацію

зусиль усіх суб'єктів державної кадрової політики в процесі її узгодженого формування й реалізації; забезпечення високої динаміки професійного зростання кадрів та ефективного використання їх потенціалу [25].

Сучасному станові, що має правове регулювання держслужби та держслужбовців України, дійсно притаманне відставання від вимог і завдань, які має демократичне суспільство, а отже виникає необхідність термінового покращення започаткованим реформуванням усієї держслужби як системи. В першу чергу, це пов'язано з місцем і роллю держслужби, впорядкуванням багатьох питань проходження держслужби українськими громадянами, в тому числі почергового виникнення, розвитку й розривання відносин службово-трудоного характеру, відповідальності за невиконані чи неналежно виконані посадові обов'язки. Велике число нормативів у полі держслужби невідповідні до умов нашого часу і вимагають реформування.

Основні ж засади, що має правове регулювання держслужби – орієнтованість на потреби громадськості, об'єктивність і неупередженість держслужби, що націлена на європейські стандарти, публічне право. Професійності, об'єктивності, політичної нейтральності та стабільності держслужби можна досягти за допомогою чіткого розмежування посад політичного і адміністративного напрямку серед органів, які становлять виконавчу владу. Розмежувати політичні і адміністративні посади можна розрізненням відповідальності та функцій.

До проблем правового регулювання держслужби у межах правової системи України зараховують:

недостатню чіткість розмежування сфери регулювання державного і приватного права;

недостатньо врегульовану проблему уникнення конфліктів інтересу на держслужбі;

відсутність розмежування діяльності політичного та професійного типу (державна служба) та чіткого законодавчого обґрунтування посад політичного і адміністративного характеру в роботі виконавчих владних органів, що не відповідає принципам Євросоюзу;

нечіткі границі сфери регулювання нормотворення щодо державної служби: відсутність закріплених на законодавчому рівні віднесення до посад держслужбовців, якими реалізуються певні повноваження державно-владного характеру;

спеціальну законодавчу систему, що стосувалася б дипломатичної, податкової, митної служби та ін., її неузгодженість із законодавчими нормами про держслужбу.

Так як діючим законодавством не включається виключний перелік видів, що має публічна служба, суди повинні мати на увазі, що служби будуть державними (публічними) якщо ці види представлені:

професійною діяльністю осіб, що їх займають;

діяльністю, що провадиться з огляду на Конституцію, закони та інші нормативно-правові акти;

діяльністю, що характеризується виконанням державних задач і функцій;

діяльністю, що фінансується державою.

В той же час, поширювання на окремих службовців установ держави з певною спеціалізацією тільки специфіки, що має матеріальне та соціально-побутове забезпечення, передбачене у Законі України «Про державну службу», не наділяє цих осіб повноваженням виконувати державні функції, у зв'язку з цим, їх робота державною (публічною) службою не вважається.

Таким чином, наявність прогалин чинного законодавства спричиняє необхідність приймати підзаконні нормативно-правові акти у великій кількості для регулювання певних правих відносин.

Досягнення послідовного і сталого розвитку країни, насамперед, гарантування життєдіяльності соціально-економічного та правового механізму, що має публічна служба і роботи, яка виконується публічними службовцями, забезпечується важливістю, що має публічна служба в управлінській системі, її ефективним функціонуванням.

Беручи до уваги вище зазначене, особливої важливості набуває питання спорів про приймання на публічну службу, проходження публічної служби та її припинення, що покладено в першу чергу на вирішення адміністративними судами. Аналізуючи чинне законодавство, науково-теоретичні напрацювання та судову практику, можна зробити висновок, що загалом українська нормотворча система характеризується уже створеними законодавчими, організаційними, теоретичними та процесуальними засадами, що мають сприяти вирішенню цієї проблеми.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Підсумовуючи усе вищесказане, можемо зробити висновок, що зараз немає єдиного законодавчого акту, що забезпечив би регламентування понять, особливостей, видів, принципів, на яких базується публічна служба, понять та видів публічних службовців, способів долучення до публічної служби, основ процесів публічної служби, атестації публічних службовців, головних підстав, щоб припинити публічну службу, відповідальності публічних посадовців, що є основоположними засадами публічної служби. В чинному законодавстві публічна служба є некодифікованою, несистематизованою, а законодавча база з цього питання представлена переважно підзаконними нормативними актами, що і є підґрунтям для подальших наукових досліджень.

Література:

1. Бахрах Д.Н. Административное право России: учебник. М.: НОРМА, 2002. 623 с.
2. Габричидзе Б.Н. Служебное право: учеб. для юрид. вузов. М.: Изд.-торг. корпорация «Дашков и К», 2003. 620 с.
3. Кодекс адміністративного судочинства України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>.
4. Конституція України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
5. Мирошниченко Я. В. Этапы прохождения государственной службы в таможенных органах. *Известия Тульского государственного университета. Экономические и юридические науки*. 2008. № 1. С. 233-236.
6. Петренко О.С. Формування інтегрованого інституту публічної служби в Україні: автореф. дис. канд. юрид. наук. Дніпропетровськ, 2008. 23 с.

7. Петришин, А.В. Государственная служба. Историко-теоретические предпосылки, сравнительно-правовой и логико-понятийный анализ: монография. Х.: Факт, 1998. 168 с.
8. Про вибори народних депутатів України: Закон України від 17.11.2011, № 4061-VI. *Відом. Верховної Ради України*. 2011. № 27-28. Ст. 366.
9. Про вибори Президента України: Закон України від 05.03.1999 р. *Відом. Верховної Ради України*. 1999. № 14. Ст. 81.
10. Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень: Закон України від 11 черв. 2009 р. № 1507-VI. *Відом. Верховної Ради України*. 2009. № 45. Ст. 692.
11. Про військовий обов'язок і військову службу: Закон України в ред. від 18.06.1999 р. *Відом. Верховної Ради України*. 25.03.1992, № 2232-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2232-12>.
12. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення: Закон України від від 07.04.2011 № 3207-VI. *Відом. Верховної Ради України*. 2011. № 46. Ст. 699.
13. Про державну службу: Закон України від 10 груд. 2015 р. № 889-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.
14. Про державну фіскальну службу України. Постанова КМУ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/236-2014-%D0%BF>.
15. Про дипломатичну службу: Закон України від 07.06.2018, № 2449-VIII *Офіц. вісн. України*. 2018. № 41. Ст. 1881.
16. Про запобігання корупції: Закон України від 14.10.2014р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1700-18>.
17. Про затвердження Порядку стажування державних службовців: наказ Національного агентства України з питань державної служби від 03.03. 2016. № 48. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0439-16/paran13#n>.
18. Про Збройні Сили України: Закон України від 06.12.1991 р. *Відом. Верховної Ради України*. 1992. № 9. Ст. 108.
19. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 16.05.2008 р. Офіц. Сайт Верховної Ради України. URL: www.rada.gov.ua.
20. Про комітети Верховної Ради України: Закон України від 04.04.1995 р. *Відом. Верховної Ради України*. 1995. № 19. Ст. 134.
21. Про Конституційний Суд України: Закон України від 13.07.2017, № 2136-VIII. Офіц. Сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-19>.
22. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 20.05.1997 р. Офіц. Сайт Верховної Ради України. URL: www.rada.gov.ua.
23. Про прокуратуру: Закон України від 05.11.1991 р. *Відом. Верховної Ради України*. 1991. № 53. Ст. 793.
24. Про статус народного депутата України: Закон України від 17.11.1992 р. *Відом. Верховної Ради України*. 1993. № 3. Ст. 17.
25. Про стратегію державної кадрової політики на 2012 – 2020 роки: Указ Президента України від 1 лют. 2012 р. № 45/2012. URL: zakon5.rada.gov.ua/laws/show/45/2012.
26. Про схвалення Стратегії реформування державної служби та служби в органах місцевого самоврядування в Україні на період до 2017 року та

затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 берез. 2015 р. № 227-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2015-p>.

References:

1. Bakhrakh D. N. Admynystratyvnoe pravo Rossyy: uchebnyk. M.: NORMA, 2002. 623 s.
2. Ghabrychdze B. N. Sluzhebnoe pravo: ucheb. dlja juryd. vuzov. M.: Yzd.-torgh. korporacyja «Dashkov y K», 2003, 620 s.
3. Kodeks administratyvnogho sudochynstva Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>.
4. Konstytucija Ukrainy: pryjnjata na p'jatiy sesiji Verkhovnoji Rady Ukrainy 28.06.1996 r. Vidomosti Verkhovnoji Rady Ukrainy. 1996. # 30. St. 141.
5. Myroshnychenko Ja. V. Etapy prokhozhdenyja ghosudarstvennoj sluzhby v tamozhennykh orghanakh. Yzvestyja Tuljskogho ghosudarstvennogho unyversyteta. Ekonomycheskye y jury-dycheskye nauky. 2008. No 1. S. 233-236.
6. Petrenko O. S. Formuvannja integhrovanogho instytutu publichnoji sluzhby v Ukraini: avtoref. dys. kand. juryd. nauk. Dnipropetrovsjk, 2008. 23 s.
7. Petryshyn, A. V. Ghosudarstvennaja sluzhba. Ystoryko-teoretycheskye predposulky, sravnytjel'no-pravovoj y loghyko-ponjatyjnuy analiz: monoghrafyja. Kh.: Fakt, 1998. 168 s.
8. Pro vybory narodnykh deputativ Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 17.11.2011, # 4061-VI. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 2011. No 27-28. St. 366.
9. Pro vybory Prezydenta Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 05.03.1999 r. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 1999. No 14. St. 81.
10. Pro vidpovidalnistj jurydychnykh osib za vchynennja korupcijnykh pravoporushenj: Zakon Ukrainy vid 11 cherv. 2009 r. No 1507-VI. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 2009. No 45. St. 692.
11. Pro vijsjkovyj obov'jazok i vijsjkovu sluzhbu: Zakon Ukrainy v red. vid 18.06.1999 r. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 25.03.1992, # 2232-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2232-12>.
12. Pro vnesennja zmin do dejaknykh zakonodavchykh aktiv Ukrainy shhodo vidpovidalnosti za korupcijni pravoporushennja: Zakon Ukrainy vid 07.04.2011 # 3207-VI. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 2011. No 46. St. 699.
13. Pro derzhavnu sluzhbu: Zakon Ukrainy vid 10 ghrud. 2015 r. # 889-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua>.
14. Pro derzhavnu fiskal'nu sluzhbu Ukrainy. Postanova KМУ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/236-2014-%D0%BF>.
15. Pro dyplomatychnu sluzhbu: Zakon Ukrainy vid 07.06.2018, # 2449-VIII Ofic. visn. Ukrainy. 2018. No 41. St. 1881.
16. Pro zapobighannja korupciji: Zakon Ukrainy vid 14.10.2014r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/1700-18>.
17. Pro zatverdzhennja Porjadku stazhuvannja derzhavnykh sluzhbovciv: nakaz Nacional'nogho aghentstva Ukrainy z pytanj derzhavnoji sluzhby vid 03.03.2016. No 48. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0439-16/paran13#n>.
18. Pro Zbrojni Syly Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 06.12.1991 r. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 1992. No 9. St. 108.

19. Pro Kabinet Ministriv Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 16.05.2008 r. Ofic. Sajt Verkhovnoji Rady Ukrainy. URL: www.rada.gov.ua.
20. Pro komitety Verkhovnoji Rady Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 04.04.1995 r. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 1995. No 19. St. 134.
21. Pro Konstytucijnyj Sud Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 13.07.2017, # 2136-VIII. Ofic. Sajt Verkhovnoji Rady Ukrainy. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-19>.
22. Pro misceve samovrjaduvannja v Ukraini: Zakon Ukrainy vid 20.05.1997 r. Ofic. Sajt Verkhovnoji Rady Ukrainy. URL: www.rada.gov.ua.
23. Pro prokuraturu: Zakon Ukrainy vid 05.11.1991 r. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 1991. No 53. St. 793.
24. Pro status narodnogho deputata Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 17.11.1992 r. Vidom. Verkhovnoji Rady Ukrainy. 1993. No 3. St. 17.
25. Pro strategiju derzhavnoji kadrovoji polityky na 2012 – 2020 roky: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 1 ljut. 2012 r. # 45/2012. URL: zakon5.rada.gov.ua/laws/show/45/2012.
26. Pro skhvalennja Strateghiji reformuvannja derzhavnoji sluzhby ta sluzhby v orghanakh miscevogho samovrjaduvannja v Ukraini na period do 2017 roku ta zatverdzhennja planu zakhodiv shhodo jiji realizaciji: rozporjadzhennja Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 18 berez. 2015 r. # 227-r. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2015-p/>

In article the role of legal regulation of public service in the conditions of administrative reform is considered. "About Public Service" are opened essence of the new law of Ukraine. It is revealed stages of passing of public service in separate public authorities and own vision of the matter is offered. It is characterized specifics of the status of the public political servant and it is found out that this position do not belong to positions of public service. It is allocated problems of legal regulation of public service in the legal system of Ukraine and it is offered certain steps from their settlement.

The relevance of the chosen subject is proved by the fact that in the conditions of today a question of public service, legal regulation of passing of public service and professional development of public employees is a constant subject for discussions therefore is expedient to consider the matter in more detail and an entrance of studying to define the main solutions.

Therefore its legal regulation is important for improvement of passing of public service in Ukraine in the conditions of administrative reform. Let's note also that legal regulation of passing of public service is constantly updated. For the purpose of development of institute of public service in general, including its such important component as passings of public service, for years of independence of Ukraine it is created branched out a regulatory framework which includes more than one thousand normative legal acts.

Considering features of public service, its task and function, publicly office relations, public kind of work of public employees, according to us, legal status of public employees should be analyzed within wide and within narrow value.

A number of problems, p yazany with passing of civil service concerns regulation of such sphere as the labor law, not only correcting shortcomings that has publicly legal

regulations, and completely regulating the huge plane of the relations which are connected by it with public service.

Modern stanovy that has legal regulation of civil service and government employees of Ukraine, is really inherent lag from requirements and tasks which democratic society and consequently there is a need of urgent improvement by the begun reforming of all civil service as systems owes. First of all, it is connected with the place and a role of civil service, arrangement to many questions of passing of civil service by the Ukrainian citizens, including serial emergence, development and break in relations sluzhebno of labor character, responsibility for outstanding or is inadequate official yazk of ob are executed. A large number of standards in the field of civil service improper to conditions of our time also demand reforming.

For this purpose the author drew conclusions that there is no uniform act now that would provide regulations to understand, features, types, the principles on which the public service, concepts and types of public employees, ways of familiarizing to public service, bases of processes of public service, certification of public employees, the main bases is based to stop public service, responsibility of public officials that are the fundamental principles of public service.